

Het geluid van de zee

Het motor geluid van de *Sundsviken* was oorverdovend. In de machine kamer zeker. De twaalf cilinder draaide als een naaimachientje; heel krachtig en volmaakt regelmatig. In m'n hut, tegenover de zware, stalen binnendeur naar de machine kamer was het allemaal te volgen. Een flesje fris of bier bleef niet stilstaan op de tafel. In een trillende maar regelmatige beweging liep het flesje zo de tafel af. En als we stampten was een zwaar motor geluid de bevestiging dat het achterschip diep in het water lag gevolgd door een bijna bevrijdend licht geluid als het achterschip weer naar boven kwam.

Buiten heb ik nooit het geluid van de zee gehoord. De motor bleef overheersen als een deksel op alle andere geluiden. Voorop de bak van het schip is het een stuk stiller. Kom tot rust en ga roest bikken en schilderen voor op de bak. Voor de kust van Portugal hoorde ik daar eens een gepiep wat ik nog nooit had gehoord. Het kwam uit de zee. Over de kop van het schip kijkend zag ik dolfijnen al piepend voor het schip uit, zigzaggend en springend onze boeg golf bespelen. Meesterlijk plezier maakte ze met onze voortgang. Schaterlachend, even mee gaan voor onze koers uit, opgeduwd door de boeg.

Op een zeilschip is er geen motor geluid. Maar hoe heerlijk is het om de wind in de zeilen te hebben en snelheid te pakken. Het schip voelen. Diep gevoel van een eenheid samengesteld uit zee en wind. Krakende, speelse, nuttige energie om ergens te komen. En toch geen geluid van de zee.

Op het strand wandelen met het geluid van de eeuwige branding. Een altijd durend komen en gaan van massa's water wat botst met elkaar, niet bewust van enige waarom. Ja, dat is het geluid van de zee voor velen.

Midden op zee is het stil. Wanneer je daar helemaal alleen bent en er geen land in zicht is, er niets is wat kracht geeft. Geen golven, geen wind. Alleen zwaar, zout water. Misschien een lichte deining. Geen vogels, geen dolfijnen. Luister! Het doet zelfs zeer als je kan luisteren naar zulke volmaakte muziek.

CV, 30-1-2015

Reactie Simon Toet op FB 3-2-2015

Ik luisterde naar het lied geschreven op papier. Mijn ogen golfd en in een zee van bewondering langs de kleurrijke bijvoeglijke naamwoorden. Ik sloot mijn ogen en het orkest van Neptunes roffelde op mijn trommelvliezen. Meer lectuur van deze gedreven passionist verpakt in prozaans jasje.

Het zout op de lippen en verborgen in de traan,

Voor heel even zag ik mijzelf op de voorzijden staan.

Neem me mee naar alle avonturen,

Hopelijk zal dit schrijvende talent nog lang duren.

Een held op het vasteland,

Een kapitein met de veer in zijn hand.